

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2025, č. j. 15 A 57/2024-53,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně ze dne 3. 4. 2025 o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti stanovené usnesením ze dne 25. 2. 2025, č. j. 3 As 22/2025 - 9, **se zamítá.**
- II. Žádost žalobkyně ze dne 25. 4. 2025 o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti stanovené usnesením ze dne 11. 4. 2025, č. j. 3 As 22/2025 - 22, a o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti stanovené usnesením ze dne 25. 2. 2025, č. j. 3 As 22/2025 - 9, **se zamítá.**
- III. Kasační stížnost **se odmítá.**
- IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 17. 2. 2025 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze. Napadeným rozsudkem městský soud zamítl její žalobu proti třem samostatným rozhodnutím, jimiž předseda žalované neurčil žalobkyni advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, k zastoupení v řízeních o ústavních stížnostech proti třem samostatným rozhodnutím Nejvyššího a Nejvyššího správního soudu.

[2] Usnesením ze dne 25. 2. 2025, č. j. 3 As 22/2025-9, Nejvyšší správní soud stěžovatelku výrokem I vyzval k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, výrokem II k doplnění kasační stížnosti (§ 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)) a výrokem III k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Ke splnění těchto povinností stěžovatelce stanovil lhůtu 15 dnů (úhrada soudního poplatku) a jednoho měsíce (doložení plné moci a doplnění důvodů kasační stížnosti) a poučil ji o následcích nesplnění výzvy. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno vložním do schránky dne 3. 3. 2025.

[3] Stěžovatelka dne 14. 3. 2025 uhradila soudní poplatek. Dne 7. 4. 2025 obdržel Nejvyšší správní soud její žádost ze dne 3. 4. 2025 o prodloužení lhůt stanovených výrokem II a III usnesení ze dne 25. 2. 2025, tedy lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi a k odstranění vad (doplnění) kasační stížnosti. V žádosti uvedla a doložila, že dne 25. 3. 2025 požádala žalovanou o určení advokáta, který – pokud bude určen – si bude muset věc stěžovatelky i prostudovat, aby mohl kasační stížnost řádně doplnit.

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatelce usnesením ze dne 11. 4. 2025, č. j. 3 As 22/2025 - 22, vyhověl a prodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi do 25. 4. 2025. Vycházel z toho, že žalovaná o stěžovatelčině žádosti o určení advokáta rozhodne do měsíce od jejího podání a současně jde o dostatečnou lhůtu k tomu, aby stěžovatelka i vlastním aktivním jednáním advokáta k řízení před soudem získala. Zároveň stěžovatelce připomněl, že je znala řízení o kasační stížnosti a je si vědoma požadavku na povinné zastoupení. Určení advokáta žalovanou pro ni není jedinou možností, jak získat právní zastoupení, a proto by neměla ustat v hledání advokáta a pouze čekat na rozhodnutí žalované. Naopak, s ohledem na lhůty stanovené soudem a zásadu, podle níž ochrana práv náleží těm, kdo o ně dbají, je nutné ve věci výzvy k doložení plné moci činit aktivní kroky; v opačném případě soud může kasační stížnost z procesních důvodů odmítnout. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno vložním do schránky dne 17. 4. 2025.

[5] Dne 29. 4. 2025 obdržel Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky ze dne 25. 4. 2025 o další prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi a k odstranění vad (doplnění) kasační stížnosti. Žádost stěžovatelka odůvodnila tím, že žalovaná o její žádosti ze dne 25. 3. 2025 o určení advokáta doposud nerozhodla.

[6] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka měla k opatření právního zastoupení tři měsíce (tj. od doručení napadeného rozsudku Městského soudu v Praze do odeslání druhé žádosti o prodloužení lhůty k doložení podmínky povinného zastoupení). Jedná se o dostatečný časový úsek k tomu, aby se pokusila advokáta zajistit. Je obecně známo, že počet advokátů v České republice je značný. V každém větším městě jich lze oslovit desítky (nejblíže bydliště stěžovatelky se nachází např. statutární město Ostrava). Stěžovatelka ani netvrdila žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání a nalezení právního zastoupení bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[7] Nejvyššímu správnímu soudu je přitom z úřední činnosti známo, že stěžovatelka si byla v minulosti schopná sama zajistit právní zastoupení v řízení o kasační stížnosti

pokračování

a předložit plnou moc udělenou advokátovi (viz např. řízení vedená pod sp. zn. 3 As 94/2023, sp. zn. 1 As 3/2023 nebo sp. zn. 2 As 155/2023). Důvody, proč by tomu tak nemohlo být i v nyní projednávané věci, nesdělila. Nejvyššímu správnímu soudu je z vlastní činnosti rovněž známo, že žalovaná žádosti stěžovatelky uplatněné v rámci jiných řízení vedených u Nejvyššího správního soudu zamítá a advokáta jí neurčuje (viz například řízení vedená pod sp. zn. 6 As 33/2022, sp. zn. 10 As 135/2022, sp. zn. 2 As 155/2023 atd.). Ostatně i v projednávané věci je předmětem řízení opět přezkum rozhodnutí žalované o neurčení advokáta k poskytnutí právní služby.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, „[v]yčkávat za těchto okolností dalšího rozhodnutí České advokátní komory by se dříve či později mohlo proměnit v nekonečný řetězec zacyklených soudních sporů, kdy se předmětem řízení stává neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta.“ Nejvyšší správní soud proto již nepovažoval za účelné v této situaci nadále vyčkávat na rozhodnutí žalované o žádosti stěžovatelky ze dne 25. 3. 2025 o určení advokáta. Pokud by Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatelky znovu vyhověl, pouze by tím zvětšoval prostor pro další zacyklení návazných soudních sporů s totožným předmětem bez reálného hmotněprávního nároku.

[9] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelčinu žádost ze dne 25. 4. 2025 o prodloužení lhůty pro doložení povinného zastoupení zamítl. O této žádosti nerozhodoval samostatně, neboť stěžovatelku v usnesení ze dne 11. 4. 2025, č. j. 3 As 22/2025 - 22, vyrozuměl o tom, že nedoloží-li v prodloužené (dostatečně dlouhé) lhůtě splnění této podmínky řízení, může soud kasační stížnost z procesních důvodů odmítnout.

[10] Současně Nejvyšší správní soud zamítl i obě její žádosti o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti. Podle § 40 odst. 5 s. ř. s., věty třetí, může předseda senátu prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem (za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tj. z vážných omluvitelných důvodů). Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že stěžovatelka neuvedla žádné skutečnosti, které by bylo možné považovat za vážné omluvitelné důvody. Obě své žádosti stěžovatelka navázala na to, že se jí podaří zajistit právní zastoupení a budoucí zástupce bude potřebovat časový prostor pro seznámení se s věcí a doplnění kasační stížnosti. Jak však soud uvedl výše, stěžovatelka nedostatek zastoupení – byť jí pro to byl poskytnut dostatečný časový prostor – neodstranila a zůstala v řízení o kasační stížnosti nezastoupena. Není tak důvod vyhovět jejím žádostem o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti.

[11] Jelikož stěžovatelka ani na výzvu soudu neodstranila nedostatek podmínky řízení spočívající v doložení povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., v řízení nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Protože Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud současně rozhodl podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení již zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 téhož zákona.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 14. května 2025

Mgr. Lenka Krupičková
předsedkyně senátu